

[Guldberg.]

objektive sandheder, men jeg vil gerne se, hvor længe de er objektive den dag, de skal omsættes i politisk handling. En videnskabelig erkendelse, der forlader laboratoriet, studiekammeret eller elfenbenstårnet, er ikke længere den rene objektive erkendelse. Det er umuligt og umenneskeligt at forestille sig, at den skulle være det, og der er ikke nogen form for kritik over for sagskundskaben og den store nytte, vi kan have af den, i dette synspunkt. Men det er for mig sandheder i to forskellige planer.

Det kunne være fristende at nævne, at vi vel alle kender risikoen ved at lade de politiske afgørelser i alt for stærk grad påvirke af det, der kan se ud til at være objektive videnskabelige sandheder, og for nu ikke at genere nogen bestemt kan jeg vælge et enkelt gammelt eksempel fra det økonomiske område ved at minde om, at der kort efter krigen var noget, der hed professorudvalget, som vist har været temmelig retningsgivende for en hel del af de økonomiske — her kommer jeg med min private opfattelse — fejltagelser, som jager os som en mare, og hvoraf et par stykker også jager os i disse dage. Man så, hvorledes man på det økonomiske område i bedste tro og sikkert på det bedste videnskabelige grundlag alligevel kunne komme til — og det er det, der ligger det politiske nærmest — kunne komme til ting, som det måske var bedre at man havde ladet bedømme ud fra lidt andre synspunkter.

Jeg er også ængstelig på et andet punkt. Det er nu engang sådan inden for det videnskabelige, at der vokser mange nye tanker og synspunkter frem, og det kan godt være, at det tit er noget, der egentlig ikke helt passer med den gængse opfattelse. Jeg ville nødig være med til at lave en ordning, der skabte en længere og vanskeligere vej for de divergerende meninger og de nye synspunkter, end man har i en mere uformel ordning.

Dette resultat kan man nemt komme til, hvis man organiserer for meget, hvis vi ligesom begynder at indstille os på næsten på forhånd at acceptere, at gode og sande argumenter ikke er så forfærdelig meget værd, når de fremsættes af politikere, men hvis vi kan få dem ophøjet til sandheder gennem teknisk eller videnskabeligt sag-

kyndige, har vi noget lettere ved at enes om dem. Det kan ske, at det er praktisk, vi kan måske alle sammen bruge det af og til, men jeg er ikke sikker på, at det er rart at få det ophøjet til et system. Det fører efter min opfattelse snarere i den retning — som jeg stadig væk ved at det ærede medlem hr. Knud Bro heller ikke ønsker at gå — at man rækker hånd til ekspertstyret, og det undgår man jo ikke ved at erklære, at „det ikke var meningen.“

Jeg vil endelig som en sidste bemærkning sige, at der måske hos mange kunne være den opfattelse, at medens man taler om de samfundsmæssige, de sociale, de juridiske eller økonomiske videnskaber, er det lettere at se, at der ikke findes denne grænse mellem det objektive og det subjektive, men at man måske — muligvis ud fra en mindre kontakt — kunne forestille sig, at det inden for andre grene af videnskaben, nemlig de tekniske, skulle være lettere. Det kan jeg på grundlag af nogle års arbejde med de ting sige desværre ikke er rigtigt. Forholdene er vistnok her som på de andre områder inden for videnskaben, at vanskelighederne såmænd ikke ligger i at finde frem til nogle nye erkendelser og nye sandheder, men i, hvad man skal gøre ved dem.

Disse synspunkter og bemærkninger fører til, at jeg i hvert tilfælde på venstres vegne ikke uden videre kan give tilslutning til, at en nærmere kontakt og en nærmere orientering om den videnskabelige forskning og dens resultater skal foregå gennem et formelt af folketinget nedsat udvalg og i det hele taget gennem en bestemt udvalgskreds. Jeg vil gerne have lejlighed til at få dette spørgsmål nærmere overvejet. Jeg forstod på det ærede medlem hr. Bomholt, at han kunne tænke sig at behandle forslaget i udvalget for forretningsordenen. Af interesse for sagen for mit eget vedkommende kunne jeg derfor tænke mig at slutte med at sige, at jeg ville være interesseret i en mere sædvanlig udvalgsbehandling.

Helveg Petersen: Det forslag til folketingsbeslutning, det ærede medlem hr. Knud Bro og andre medlemmer af det konservative folkeparti har fremsat, har en god hensigt. Der er ingen tvivl om, at der er et behov for en bedre kontakt mellem folke-